

Liefde – wat is liefde

Wat is liefde? Het sleutelwoord daarvan staat in 1 Cor. 13:5: *Zij zoekt niet haar eigen belang of zoals de SV zegt: zij zoekt zichzelf niet.*

Eén van de meest inhoudsrijke hoofdstukken van de bijbel is 1 Cor. 13 - het hoofdstuk over de liefde.

Wat is liefde? Hoe kunnen we in een paar woorden aangeven, wat liefde is?

Die paar woorden - slechts vier woorden - staan in vers 5: *zij zoekt zichzelf niet.*

Een ander woord voor liefde is nut. Dat, wat men doet of zegt, wat nuttig is voor de ander, wat het beste is voor de ander, of de ander dat nu fijn vindt of niet, dat is liefde.

Een jongetje had van zijn vader teveel snoep gekregen en was daardoor ziek geworden. Hij moest met hem naar de dokter.

"Waarom geeft u uw zoontje zoveel zoetigheid?" vroeg de dokter. De vader antwoordde hem: "Omdat ik zo veel van hem houdt".

Maar de dokter antwoordde dat zo iets geen liefde is. Iemand zijn zin geven, zodat hij er ziek van wordt,

dat is geen liefde. Dat ligt dichterbij de haat dan bij de liefde.

Liefde is dus: dat te zeggen of dat te doen, wat nuttig is voor de ander.

Wij hebben kennelijk een verkeerd begrip van liefde. We kunnen God ook niet beschuldigen van liefdeloosheid, omdat Hij later mensen naar de hel zal sturen.

God wil dat alle mensen behouden worden en tot erkenning der waarheid komen.

God wil niemand in de hel hebben, maar wel heeft Hij zijn schepselen geschapen met keuzevrijheid.

Hij zal nooit iemand *dwingen* om Hem lief te hebben of om Hem te dienen.

Liefde is dus: Doen wat nuttig is voor de ander. Jezus zei tegen zijn discipelen in Johannes 16:7

Maar Ik zeg u de waarheid: Het is nuttig voor u dat Ik wegga, want Als Ik niet wegga, zal de Trooster niet naar u toekomen; maar als Ik heenga, zal Ik Hem naar u toe zenden.

Het was dus liefde, het was nuttig, dat Jezus hen verliet om naar Zijn Vader te gaan. De discipelen voelden dat niet zo. Jezus deed dus dat wat

tegen hun gevoelens in ging omdat het nuttig was, wat Hij deed.

Woordenstrijd is ook geen liefde. Het is tot geen ding nut en hier gaan wij eerst de HSV lezen en dan de SV: (2 Tim. 2:14)

Breng deze dingen voortdurend in herinnering en bezweer hun ten overstaan van de Heere, dat zij geen woordenstrijd voeren, die nergens toe dient dan tot de ondergang van de hoorders.

Breng deze dingen in gedachtenis, en betuig voor den Heere, dat zij geen woordenstrijd voeren, hetwelk tot geen ding nut is, dan tot verkering der toehoorders.

Woordenstrijd is dus tot geen ding van nut. Woordenstrijd heeft een slechte invloed op de hoorders ervan.

Denk eens in wat een schade woordenstrijd tussen ouders oplevert voor de kinderen. Als er dan mening verschil is tussen de ouders, praat het dan met elkaar uit - zonder woordenstrijd - en zonder de kinderen.

Nu gaan we naar Hebr. 12:10 waar staat:

Want zij hebben ons wel voor een korte tijd naar het hun goeddacht bestraft, maar Hij doet dat tot ons

nut, opdat wij deel krijgen aan Zijn heiligheid.

Wij worden door de Heer liefdevol bestraft wanneer het mis gaat. Zijn bestraffing is liefde hoewel dat niet zo voor ons voelt.

Een kind heeft correctie nodig en wij ook. En dan is die bestraffing van zijn ouders liefde.

Kinderen altijd maar de zin geven is geen liefde. Ze hebben correctie nodig en dat is liefde, dat is nuttig. We lezen iets desgelijks in Openbaring 3:19 waar staat:

Ieder die Ik liefheb, wijs ik terecht en bestraf Ik. Wees dan ijverig en bekeer u.

De Heere Jezus zag dat het niet goed ging in de gemeente van Laodicea. Vers 15 en 16 noemen:

Ik ken uw werken, en weet dat u niet koud en niet heet bent. Was u maar koud of heet! Maar omdat u lauw bent en niet koud en ook niet heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen.

Het is pure liefde dat Jezus zó tot hen sprak. Het was nuttig dat Hij ze flink wakker schudde.

Dus: Dat men doet wat nuttig is voor de ander, wat het beste is voor de ander, of de ander dat nu fijn vindt of niet, dat is liefde.